

Prensa 06/01/2009

Periòdic d'Andorra

Carta al Reis Mags

Estimats Reis:

Desitjaria que em portéssiu una saca plena de somnis.....

M'agradaria que els diners fossin de xocolata i tinguessin gust de maduixa.... i que les carteres d'educació, cultura, sanitat i medi ambient, responsables del benestar dels ciutadans, fossin prioritàries per al nostre Govern. I no que siguin les últimes de la fila com sembla demostrar la pràctica quotidiana.

M'agradaria viure en casetes fetes de torrons i neules..... i també voldria viure en un país on els edificis públics s'il·luminessin amb bombetes de baix consum. On els fanals que aclareixen la nit ho fessin amb l'energia acumulada durant el dia. On els comerços no malgastessin recursos tenint les portes obertes de bat a bat en ple hivern i amb els carrers plens de neu. On el transport públic fos silenciós, barat i arribés a tots els pobles. On el sector de la construcció

fes les cases aprofitant els recursos naturals en comptes de malgastar-los.

M'agradaria poder volar movent les orelles, i sobrevolar Sant Julià a vista de colom..... i que els coloms poguessin volar sense plom per Sant Julià de Lòria.

M'agradaria conèixer a Mickey Mouse i anar a fer un cafè junts..... i que Walt Disney pugui descansar en pau sabent que continuem gaudint de la seva herència a través de la pantalla i dels disneylàndies que hi ha pel món. M'agradaria parlar en català d'una "Terra de Natura" i que no ens haguéssim d'inventar "naturlandies" per poder gaudir del que ja tenim.

M'agradaria poder cavalcar amb Lucky Luck i explicar acudits als germans Dalton..... i voldria una llei de protecció del patrimoni natural que preservés el nostre paisatge de l'arbitrarietat d'algunes administracions locals, sovint presoneres dels interessos d'uns pocs en detriment dels de la majoria.

M'agradaria poder parlar en totes, totes les llengües del món..... i que els polítics anomenessin les coses pel seu nom sense afegits ni perversions. Voldria poder parlar de veritat de desenvolupament sostenible i de natura sense afegits (landies).

M'agradaria que al meu país la imaginació, el sentit comú i el respecte fossin els motors per encarar el futur complex i retrobar l'alegria de viure i de pertànyer a una societat muntanyenca com és la nostra.

En fi, estimats Reis Mags, ja se que hi ha contes increïbles que succeeixen a ple dia, i també que hi ha històries reals que més valdria haver-les somniat. Aquesta nit però, deixaré una sabatilla ben gran prop de la llar de foc i m'agradaria trobar-la plena de somnis per poder viure en aquest meravellós país i no haver d'esquivar els malsons.

Moltes gràcies!

Anna Riberaygua. Amiga de la Rabassa

{backbutton}